

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319202764
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319202764.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: X. Y., nar. X.XX.XXXX, bytom S. F. XXX, zastúpená Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, so sídlom Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 459,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 25. februára 2020, č.k. 15Csp/119/2019-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti priznania 5%-ného ročného úroku z omeškania od 14.6.2019 do zaplatenia a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni 459,69 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 14.6.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. f) a k), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 3 ods. 3, § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že hoci ako listinný dôkaz bola predložená zmluva o revolvingovom úvere, z okolností, za akých bol žalobkyni úver poskytnutý, bolo treba dospieť k záveru, že bol poskytnutý klasický úver. Súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Po posúdení obsahu zmluvy súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala také dojednanie o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, aké predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. (§ 9 ods. 2 písm. f), k)) účinný v čase uzavretia zmluvy. Zmluva musí obsahovať jednoznačné uvedenie termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj presný termín konečnej splatnosti. Termín prvej a poslednej splátky je uvedený len v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však bolo vyhotovené až dodatočne, nie je žalobkyňou podpísané a nemožno ho považovať za zmluvu. Dlžník ako spotrebiteľ má právo už v čase uzatvorenia zmluvy byť informovaný o termínoch splatnosti jednotlivých splátok. Preto súd dospel k záveru o tom, že úver, ktorý bol žalobkyni poskytnutý, jej bol poskytnutý bezúročne a bez poplatkov, a to v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa bola povinná žalovanému vrátiť len to, čo od neho dostala. K výške RPMN uvedenej v zmluve súd uviedol, že táto je nejednoznačná, nakoľko

v zmluve sú uvedené tri výšky RPMN, čo je pre spotrebiteľa zmätočné. Obsah zmluvy má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Nehovoriac o tom, že údaj o RPMN je v bode 6. zmluvy označenej ako údaje o schválenom úvere iný (zmenený) oproti údaju v bode 5. zmluvy označenej ako údaje o požadovanom úvere, a to bez toho aby žalobkyňa mala možnosť sa k uvedenej zmene nejako vyjadriť. Výška RPMN bola teda nejednoznačná. K ostatným namietaným nedostatkom zmluvy súd uviedol, že žalobkyňa správne poukázala aj na neprijateľnosť doplnkovej služby, ktorá bola žalobkyni poskytnutá za poplatok, hoci táto si službu neobjednala, pričom poplatok za ňu uhradiť bola povinná, a to aj v prípade, že službu vôbec nevyužije. Rovnako neprijateľná bola aj výška úrokovej sadzby (70,01 %), ktorá viac ako šesťnásobne prevyšovala priemernú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami (11,16 %) v období uzatvorenia predmetnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť uzatvorenej zmluvy, súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, nakoľko táto bola podaná dôvodne. V dôsledku toho, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala zákonom predpísané náležitosti, úver, ktorý bol žalobkyni poskytnutý, jej bol poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, a teda žalobkyňa bola povinná žalovanému vrátiť len to, čo od neho dostala. Rozdiel ktorý vznikol medzi sumou poskytnutou a splatenou je bezdôvodným obohatením vzniknutým na strane žalovaného, ktoré je tento žalobkyni povinný vydať. Okrem priznanej istiny bezdôvodného obohatenia súd žalobkyni vyhovel aj v časti požadovaného úroku z omeškania v zákonnej výške, nakoľko žalovaný sa s vydaním bezdôvodného obohatenia (peňažné plnenie) dostal do omeškania. Úrok z omeškania bol priznaný v zákonnej výške a odo dňa nasledujúceho po dni kedy bola súdu doručená žaloba v danej veci. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalobkyni ako plne úspešnej strane sporu. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v druhej výrokovej vete rozsudku a žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania. O výške priznaných trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti priznania nároku na zaplatenie úroku z omeškania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť a o náhrade trov konania rozhodnúť podľa pomeru úspechu a neúspechu. Namietol nesprávnosť rozsudku v napadnutej časti, a to po skutkovej i právnej stránke. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, na základe akých dôkazov a právneho posúdenia sa podľa súdu žalovaný dostal do omeškania dňom nasledujúcim po podaní žaloby na súd. V rozsudku absentujú akékoľvek skutočnosti a závery, ktoré by odôvodňovali takýto záver a rozsudok je v uvedenej časti podľa odvolateľa nepreskúmateľným.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok čo do zaplatenia istiny potvrdiť ako vecne správny a v časti rozhodnutia o úroku z omeškania ponechať rozhodnutie na úvahe odvolacieho súdu. Súčasne žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Pokiaľ išlo o žalovaný namietaný úrok z omeškania, tento súd prvej inštancie priznal v miere 5% ročne, čo je v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keď základná sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) je od 16.3.2016 doteraz vo výške 0,0%. V zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanoveným právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala (vyzval). Rovnaké účinky ako výzva na plnenie právna prax pripisuje aj doručeniu žaloby žalovaného (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Odo 871/2005 z 15.12.2005), k čomu v tomto prípade došlo 23.7.2019. Najneskôr nasledujúceho dňa bol teda žalovaný povinný plniť s následkami včasného plnenia a nakoľko tak neurobil, dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému sa splnením svojho záväzku ocitol v omeškani.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Csp/119/2019 bolo zaplatenie sumy 459,69 Eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni 459,69 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 14.6.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti priznania úroku z omeškania vo výške 5% ročne od 14.6.2019 do zaplatenia, ako i v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. Podstata odvolacích námietok žalovaného spočíva v tom, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné.

9. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania (strany sporu) na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Požiadavke na právnu argumentáciu vyplývajú aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a smerujú k tomu, aby výsledok rozhodovacej činnosti súdov bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, a aby účastník konania (strana) nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov. Súdny musí pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí potom vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, aby jeho závery boli zrozumiteľné, spravodlivé a presvedčivé. Súdny pritom musia súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán (IV.ÚS 1/2002, II.ÚS 174/2004, III.ÚS 117/2007, III.ÚS 332/2009, I.ÚS 501/11 a pod.). Za arbitrárny, resp. nedostatočne odôvodnený treba považovať rozsudok súdu, ktorý svoj právny záver nezdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzajú do úvahy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 154/2005 z 28.2.2006). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Georgiadis vs. Grécko z roku 1997), pričom stačí, aby súd reagoval na argumenty, ktoré sú z hľadiska súdneho konania považované za rozhodujúce (napr. rozhodnutie Ruiz Torija vs. Španielsko z roku 1994, Kraska vs. Švajčiarsko z 29.4.1993).

11. Občiansko-právne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. (odňatie možnosti konať pred súdom).

12. Odvolací súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že je potrebné súhlasiť s názorom odvolateľa, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti priznania úrokov z omeškania je nepreskúmateľné vzhľadom na nedostatok dôvodov, nakoľko neobsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Súd prvej inštancie priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola súdu doručená žaloba v danej veci, a to bez bližšieho zdôvodnenia. Uvedené bolo v rozpore i s podanou žalobou, keď žalobkyňa sa domáhala priznania úrokov z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, ktorá žaloba bola žalovanému doručená dňa 22.7.2019, s prihladením na čo žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 18.9.2019 spresnila svoju požiadavku na priznanie úrokov z omeškania odo dňa 23.7.2019. Súd prvej inštancie teda priznal úroky z omeškania od 14.6.2019 (odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému) bez akéhokoľvek odôvodnenia, a to i nad rámec žalobou uplatneného nároku.

13. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

14. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

15. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie fakticky v relevantných záveroch právne ani vecne riadne neodôvodnil, nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v konaní pred odvolacím súdom.

16. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP v napadnutej časti priznania úrokov z omeškania a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude ďalej postupovať v zmysle vyššie uvedených záverov, opätovne vec v zrušenom rozsahu prejednať a rozhodnúť, a svoje rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 CSP riadne odôvodniť. V novom rozhodnutí súd znova rozhodne o trovách prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).